

«Εὐαγγελισμός, ἀδελφοί, καὶ ποῖος νὰ μὴ λάβῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πνευματικὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ πανευφρόσυτον ἀγαλλίασιν;...»

**Τὸ τῆς Θεοτόκου ἀπερινόητον καὶ ἀκατανόητον
Μυστήριον δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζεται
μὲ ἀυθάδη ἔρευναν τοῦ νοῦς**

«Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῶ, Ψανέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων·
Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,
Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ».

Ἐπειδὴ ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ ἔμψυχος καὶ ζωντανὴ Κιβωτός, στὴν Ὅποια κατοικεῖ ὁ Θεός, **ἄς** μὴ τολμήσῃ νὰ ἀγγίξῃ Αὐτὴν καθόλου τὸ χεῖρι τῶν ἀμυήτων, **ἄς** μὴ ἐξετάξῃ κανεὶς τὸ ἀπόρρητο Μυστήριον τῆς Θεοτόκου χωρὶς πνευματικὲς προϋποθέσεις· **ἀλλά**, μόνον τὰ χεῖλη τῶν εὐσεβῶν πιστῶν, ψάλλοντας ἀσιγήτως-ἀπαύστως στὴν Θεοτόκο τὸν ἀσπασμόν-χαιρετισμόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, **ἄς** ἀναφωνοῦν μὲ ἀγαλλίασι· **Χαῖρε**, Κεχαριτωμένη, **ὁ** Κύριος εἶναι μαζί Σου!

**Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Ἑρμηνεία εἰς τὸν Εἰρμόν τῆς Ῥόδης Θ'
τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,
Ποιήματος Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ**

Ἡ παρούσα ἐννάτη Ῥδὴ προβαίνει κατὰ Ἀλφάβητον, ἀντίστροφον ὅμως, ἥτοι ἀρχίζει μὲν ἀπὸ τὸ **ω**, τελειώνει δὲ εἰς τὸ **α**, περιέχει δὲ ἕξ Τροπάρια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ καθὲν περιέχει τέσσαρα στοιχεῖα τοῦ Ἀλφαβήτου, καθὼς καὶ ἡ προλαβοῦσα ὀγδόη Ῥδὴ.

Οὐκ εἰσὶ δὲ τὰ Τροπάρια κατὰ ἀνταπόκρι-
σιν, ἀλλὰ πάντα λέγονται ἐκ μέρους τοῦ Μελωδοῦ Ἰωάννου.

■ **Ἐν** τῷ παρόντι λοιπὸν Τροπαρίῳ ἀναφέρει ὁ Ἀσματογράφος τὸ πρόσταγμα τοῦ παλαιοῦ Νόμου, τὸ ὅποιον ἦτον νὰ μὴ ἀποτολμᾷ τινὰς ἄλλος νὰ ἐγγίξῃ εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, πάρεξ οἱ Λευῖται καὶ Ἱερεῖς, ὡς καθарοὶ ὄντες καὶ ἀφιερωμένοι τῷ Θεῷ.

■ **Καὶ** δῆλον τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ὁζᾶ, ὅς τις, ἐπειδὴ ἀνάξιος ὢν ἄπλωσε τὰς χεῖράς του καὶ ἐπίασε τὴν ἱερὰν μὲν, ἄψυχον δὲ ἐκείνην Κιβωτὸν, εὐθὺς ἐθανατώθη ὑπὸ Θεοῦ, καθὼς γε-
γραπται:

«**Καὶ** ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὁζᾶ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεὸς καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Β΄ Βασ. Σ΄ 7).

■ **Λέγει** λοιπὸν οὕτως ὁ Μελωδός:

● **τὸ** χέρι τῶν ἀπίστων ἐκείνων ὅπου δὲν ἐμυήθησαν, ἥτοι δὲν ἔμα-
θον τὰ τῆς Εὐσεβοῦς Πίστεως Δόγματα, ἢ εἶναι ἐκ τῶν ἀναξίων καὶ ἀκαθάρτων, αὐτῶν λέγω τὸ χέρι ἄς μὴ ἐγγίξῃ μὲ τελειότητα εἰς τὴν ἔμψυχον καὶ ζωντανὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἥτοι **ἄς μὴ ἐξετάξῃ τὸ τῆς Θεοτόκου ἀπόρρητον καὶ ἀκατανόητον Μυστήριον μὲ ἀυθάδη ἔρευναν τοῦ νοῦς**, ἵνα μὴ πάθῃ καὶ αὐτὸς ἐκεῖνο ὅπου ἔπαθεν ὁ Ὁζᾶ, καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου·

● **μόνον** δὲ τὰ χεῖλη τῶν πιστῶν καὶ εἰδόντων τοῦ Μυστηρίου τὴν δύναμιν, ἄς ἀναμέλπουσιν ἀσιγήτως εἰς τὴν Θεοτόκον μετὰ εὐλαβεί-
ας καὶ πίστεως τὴν φωνὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ ἄς φωνάζουν καὶ αὐτοὶ μὲ ἀγαλλίασιν καὶ πνευματικὴν χαρὰν τῆς καρδίας. **Τί** δὲ νὰ φωνάζουν;... **Τὸν** χαρμόσυνον ἀσπασμόν, ἥτοι τὸ «Χαῖρε, κεχαριτω-
μένη! Ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ» (Λουκ. α΄ 28).

